

ւորող բառերը, որոնց տեսակ մը ծաղր կուգայ կարծես միմիայն իրենց ձայնէն: Վերջապէս, ասիկա կրնայ ստեղծել տեսակ մը լլկանք, զոր աստեղծարանն անկ է իրեն նպատակաւ դարձնելը, կամ բանաստեղծութիւն մը՝ զոր մտածումը կ'ուղղէ դէպի իր նպատակները, ինչպէս կը տեսնուի Գեորգիւսի մէջ:

Այս բոլոր ձեւերը և ուրիշ նմանները կրնան ծառայեցուիլ մտածումի մը, յուզումի մը, կամեցողութեան մը: Բայց անոնց մէջ կան զորս կարելի էր մասնաւորապէս կոչել յուզական, և որոնք այս պատճառաւ ատենաբանական մեծ կարեւորութիւն մը ունին: Ասոնք են մանաւանդ. Բացազանցութիւն, միեակ կամ շարեշար կամ ջրվէժօրէն. «Ո՛վ կատաղութիւն, ո՛վ յուսահատութիւն, ո՛վ թշնամի ծերութիւն»: Բացադարձութիւն, որ ճառին կեանքը կ'արծարծէ և կը գրգռէ (յանկարծ բացականեւորուն կամ անշունչ իրերուն կ'ուղղէ խօսքը): Զափազանցութիւն, Հարցափորձութիւն, պնդող, ստիպիչ, սուրբ մէջքին: Աղետ սանձ, Կոչ՝ ունկնդիրներուն ուղղուած, իրենց բարւոյն համար. Եղովնեցում, որ կուչին կը միացնէ գերագոյն դիմում մը. «Երգեցուցանեմ զքեզ յԱստուած կեն-

դանի»: Մաղրաք, ըլլա՛յ բացադարձական՝ «Աստուած կամի»: Ըլլա՛յ պարզ. «Բոլոր սրտովս կ'ուզէի»: ... Աճեմ, յաճախ բացադարձութեան միացած. «Վա՛յ ձեզ դըպրաց և փարիսեաց»: ... Ատենաբանական հիացում կամ զարմացում, այսինքն կարգ մը պարագաներու, կարգ մը տեսարաններու հանդէպ կրայոյզ վիճակ. «Կը հասկնամք»: ... «Ի՞նչ կը տեսնեմ» ևն. ևն: Զեւաւոր ընդլայնումի թանկագին ազդիւր մը կայստուգաբանական կամ արամաբանական վերլուծումին մէջ ընթացիկ բառերու, ժողովրդական և աստուածաբանական եզրերու, որոնք այնքան լեցուն են պատկերներով եւ մարդկային փիլիսոփայութեամբ: Սովորութիւնը զանոնք մաշեցուցած է. պէտք է բարձրանալ անոնց ծագումին, յաճախ հանճարային: Բային վերլուծումը իր նորածին վիճակին մէջ՝ կը վերանորոգէ անոր կենսունակութիւնը. անոր կը վերադարձնէ իր բնական շրջապատը, և բոլոր իր կապերը: Մեծ ազդիւր մըն է ան: Այս կերպով, ցուցադրութեան կամ արտայայտութեան կարգին մէջ, իրերուն կշիռքը կախում ունի բառերուն կշիռքէն. ինչպէս՝ ջատինքեան՝ բառերուն կշիռքը կախում ունի իրերուն կշիռքէն:

ՍԵՐԹԻԼԱՆԺ

Թրգմ. Թ. Ե. Գ.

Արծաթում եմ իր մագերը սաթէ,
Եւ հեղ աչեքի քարթիչներն ուրախ.
Կարծես թէ լուսնից շիթեր եմ կաթիլ
Ու մագերն ամբողջ, արեւ լուսաւող:

Սակայն մագերի արծաթէ ծալից
Եւ մութ աչեքի խղաղութեամ մէջ
Վարդերն եմ ժպտում իր ուրախ կեանքի,
Ինչպէս այս գարնան արեգակն անցէ:

ԱՂԱԽՆԻ